

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 1T/50/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8524010285
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Uhlár
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2026:8524010285.21

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa, samosudca JUDr. Erik Uhlár, na hlavnom pojednávaní dňa 29. mája 2026 v Starej Ľubovni v trestnej veci proti obžalovanému A. B., pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 3 písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona, takto

rozhodol:

Obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. D., trvale bytom E. F. XX, G. C. D.,

je vinný, že

od presne nezistenej doby, najneskôr od roku 2013 až do 11.8.2023 voči poškodenej H. B. – jeho manželke a najneskôr od roku 2019 aj priamo voči poškodenej I. B. – jeho dcére, v čase, kedy sa zdržiaval v spoločnej domácnosti, čo bolo konkrétne v období rokov 2013 až 2015 vždy po dobu dvoch týždňov po dvojmesačnom pracovnom turnuse v zahraničí, v rokoch 2016 až 2017 najmenej po dobu päť dní po týždňovom až dvojtýždňovom pracovnom turnuse mimo miesta trvalého bydliska, v roku 2018 počas celého roka, v rokoch 2019 a 2020 opäť počas pobytu po pracovnom turnuse mimo miesta trvalého bydliska a od roku 2021 po dobu dvoch týždňov po mesačných pracovných turnusoch v zahraničí, v byte č. X, v bytovom dome so súpisným číslom XX v obci E. F., G. C. D., kde s menovanými poškodenými býval v spoločnej domácnosti, sa opakovane, vždy pod vplyvom alkoholu, najmenej dva až trikrát v priebehu týždňa a v obdobiach jeho práce kedy nedochádzal na turnusy aj denne, najmenej však dvakrát do týždňa, čo sa stupňovalo od roku 2019, k menovaným poškodeným správal agresívne, urážlivo a pohrdavo s nimi zaobchádzal a ponižoval ich tak, že poškodenej H. B. hovoril, že je najhoršia, že je kurva, že sa chodí kurviť do kúpeľov, stále za ňou chodil, hrešil jej, nadával, pričom ju pri takom konaní raz chytil pod krk, ale hneď aj pustil a raz ju sotil do botníka, kričal jej tiež, že ju zabije, že ju vyhodí z balkóna, hrozil jej za celé obdobie asi trikrát päšťou do tváre s tým, že ju zabije a hovoril jej tiež, aby zdochla, otváral jej dvere, keď bola v kúpeľni alebo na WC s tým, že sa s ňou chce rozprávať, poškodenej I. B., od času, kedy táto mala trinásť rokov, teda najneskôr od roku 2019, až do jej odchodu v súvislosti so štúdiom na internát v septembri 2021 a potom v zásade v prípadoch, kedy bola z internátu doma, kričal, že sa má o seba postarať, nech sa pozrie, že vyzerá ako kurva, ak chcela, aby nenadával poškodenej H. B., kričal jej, aby sa starala o seba, tiež jej hovoril, že je piča, že sa chodí kurviť s mamou, pričom niekedy sa voči nej aj napriahol rukou, tiež za ňou všade chodil; pri takomto správaní voči poškodeným obžalovaný u nich vyvolával strach a stres aj tým, že pri tom aj búchal do vecí a zariadenia v byte, ktoré pri tom aj poškodil; zároveň v uvedených obdobiach a intervaloch, taktiež pod vplyvom alkoholu ku poškodeným vo večerných až nočných hodinách chodil do izby v čase, keď tieto už chceli spať, v čom im bránil tak, že si k nim sadol na posteľ, rozprával im rôzne veci, vrátane výčitiek, nadávok a vyhrážok, a to napriek tomu, že nemali záujem s ním komunikovať, čo však nerešpektoval, pričom od nich odišiel až po dlhšej dobe, pričom toto celé jeho konanie a správanie sa k poškodeným vyvrcholilo dňa 11.8.2023, kedy sa vrátil domov pod vplyvom alkoholu asi o 19:00 hod., začal byť voči poškodeným agresívny, najprv začal búchať päšťami po kuchynskej linke, následne trieskal dverami v byte, obom vulgárne nadával, počas čoho im povedal, že majú zdochnúť, pričom poškodená I. B. na to reagovala tým, že odišla z domu von a poškodená H. B. si išla ľahnúť spať a napriek jeho správaniu

izbu nezamykala, pretože mala obavu, že dvere rozbije a aj tak sa k nej dostane, kde obžalovaný prišiel za ňou, sadol si k nej na posteľ a vulgárne jej nadával a až niekedy okolo polnoci jej povedal, že ju zabije, na čo reagovala tak, že sa prikryla perinou a dúfala, že obžalovaný odíde z miestnosti preč, a celé popísané konanie obžalovaného voči poškodeným malo za následok u poškodenej H. B. značné oslabenie jej psychického zdravia a odolnosti, spôsobovanie vnútorného napätia, stresu, rozladenosti, smútku a obavy, negatívne ovplyvnilo jej sebavedomie, vnútornú sebaistotu, schopnosť rozhodovať sa a dôverovať iným, jej psychika vykazovala známky dlhodobej psychickej záťaže, pričom u nej v dôsledku uvedeného konania nedošlo k rozvoju žiadnej závažnej duševnej poruchy len vzhľadom k tej skutočnosti, že jej osobnosť je vnútorne vybavená s dostatkom adaptačných zdrojov pre vyrovnávanie sa so záťažou v zmysle negatívneho správania voči nej a u poškodenej I. B. malo konanie obžalovaného za následok negatívny vplyv na jej psychickú odolnosť, zníženie sebadôvery a pocitu vnútornej hodnoty, ťažkosti so sústredením, učením, motiváciou k aktivitám, zvýšenú unaviteľnosť a oslabený výkon, ako aj poruchy somatického zdravia, a to kožné, tráviace a tiež bolesti hlavy, jej psychika vykazovala známky dlhodobej psychickej záťaže, boli u nej zistené známky viktimizačného syndrómu, ktorým sa prejavuje ňou utrpená psychická ujma spočívajúca v spektre psychických porúch s prejavmi porúch integrácie a regulácie psychických funkcií na úrovni kognitívnej, emocionálnej, celkového psychického prežívania a správania sa aj v postviktimizačnom období, pričom negatívne príznaky jej celkového psychického prežívania sa prekrývali s príznakmi posttraumatickej stresovej poruchy, i keď nedosiahli diagnostický prah pre stanovenie uvedenej diagnózy,

t e d a

blízkej osobe spôsobil fyzické a psychické utrpenie ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, vyhrázaním, vyvolávaním strachu a stresu, bezdôvodným odopieraním spánku a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

č í m s p á c h a l

zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 3 písm. d/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b/ Trestného zákona účinného od 6.8.2024.

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 208 ods. 3 Trestného zákona účinného od 6.8.2024 v spojení s § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 2 Trestného zákona, trest odňatia slobody na 4 /štyri/ roky.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona súd obžalovanému výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienene odkladá a zároveň obžalovanému ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanému ustanovuje skúšobnú dobu na 5 /päť/ rokov.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 51 ods. 3 písm. b/ Trestného zákona súd obžalovanému ukladá ako súčasť probačného dohľadu obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c/ Trestného zákona v spojení s § 74 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 18.12.2024 podala prokurátorka Okresnej prokuratúry Stará Ľubovňa na A. B. obžalobu, ktorou mu bolo kladené za vinu spáchanie zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 3 písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona (ďalej tiež iba „Tr. zák.“), ktorého sa mal dopustiť tak, ako bolo uvedené v skutkovej vete podanej obžaloby. Spolu s obžalobou podala prokurátorka i návrh uložiť obžalovanému podľa § 73 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. v spojení s § 74 ods. 1 Tr. zák. ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 2 ods. 1 Tr. zák., trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatela priaznivejší.

Podľa § 172 ods. 2 Trestného poriadku (ďalej tiež iba „Tr. por.“), ak sa po vyhlásení rozsudku prokurátor aj obvinený vzdali odvolania alebo taký prejav urobili v lehote troch pracovných dní od vyhlásenia rozsudku, môže sa vyhotoviť zjednodušený písomný rozsudok, ktorý neobsahuje odôvodnenie. Ak ide o mladistvého obvineného, takéto vyhlásenie treba vyžiadať aj od zákonného zástupcu a zástupcu orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately.

Súd po vykonaní dokazovania na hlavnom pojednávaní, vyhodnotení jeho výsledkov jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti, postupujúc v zmysle zásady zachovania jednoty a totožnosti skutku, uznal obžalovaného vinným zo spáchania za vinu mu kladeného skutku tak, ako je ustálené a uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku, pričom sa stotožnil s jeho právnou kvalifikáciou ako bola táto uvedená v obžalobe, pričom však trestnosť činu posudzoval, ako aj trest ukladal podľa ustanovení Trestného zákona účinných od 6.8.2024, nakoľko takýto postup je v danom prípade pre obžalovaného priaznivejší (§ 2 ods. 1 Tr. zák.).

V ostatnom vo vzťahu k výroku o vine súd v tomto písomnom vyhotovení rozsudku však už neuvádza ďalšie odôvodnenie, pretože v lehote troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozsudku sa tak okresný prokurátor, ako aj obžalovaný (ktorý zároveň uviedol, že nesúhlasí, aby proti tomuto rozsudku podala odvolanie v jeho prospech iná oprávnená osoba) výslovne vzdali odvolania proti tomuto rozsudku v celom rozsahu, a to ich písomnými podaniami doručenými súdu dňa 3.6.2026.

Napriek tomu, že došlo k vzdaniu sa odvolania proti rozsudku, ako je uvedené vyššie, súd v danom prípade vzhľadom na povahu skutku, miesto, spôsob, čas, dobu, okolnosti jeho spáchania, považuje za dôvodné uviesť v písomnom vyhotovení aspoň stručné odôvodnenie výrokov o treste a o ochrannom opatrení, osobitne s poukazom na to, že v danom prípade bol využitý postup podľa § 39 Tr. zák. pri ukladaní trestu a zároveň ochranné liečenie bolo uložené oproti podanému návrhu len v ambulantnej forme., a to z nižšie uvedených dôvodov.

Už zo samotného znenia skutkovej vety výrokovvej časti tohto rozsudku je zrejmé, že obžalovaný sa trestnej činnosti dopúšťal pod vplyvom alkoholu, pričom je zjavná v danom prípade skutočnosť, že z jeho strany išlo o jej páchanie práve v dôsledku závislosti na ňom, keďže ho požíval dlhodobo, pravidelne a alkohol pôsobil ako deliberátor zábranných osobnostných mechanizmov s rezultovaním do agresívneho správania, obžalovaný pod vplyvom alkoholu reagoval viac odbrzdene, emotívne, s oslabenou sebakontrolou (ako to vyplýva i zo záverov znaleckého dokazovania vo vzťahu k osobe obžalovaného). Dlhodobé a pravidelné požívanie alkoholu obžalovaným mal súd preukázané nielen z výpovedí poškodených, ale v zásade túto skutočnosť v určitom smere potvrdil aj obžalovaný, pričom navyše, znaleckým dokazovaním vykonaným vo vzťahu k jeho osobe znalkyňou z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, J. I. A., bol u obžalovaného diagnostikovaný syndróm závislosti od alkoholu na úrovni III. vývinovej fázy podľa Jellineka s poruchami správania v stave opitosti (diagnóza F10.24 podľa MKCH), čo ešte bližšie špecifikovala tak, že ide o chronický alkoholizmus s plne rozvinutou závislosťou; závažné psychické zmeny v dôsledku jeho užívania u obžalovaného nezistila; pobyt obžalovaného na slobode z psychiatrického hľadiska nehodnotila v čase znaleckého vyšetrenia ako nebezpečný pre spoločnosť, avšak súčasne poukázala na to, že pod vplyvom alkoholu sa obžalovaný môže v budúcnosti dopustiť obdobnej trestnej činnosti a preto vzhľadom na u neho zistenú závislosť od alkoholu doporučila uložiť mu ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou, pričom konštatovala, že pokiaľ ho obžalovaný absoluje a bude pokračovať v ambulantnej forme a k abstinencii pristupovať zodpovedne a kriticky, hodnotí prognózu vývoja jeho osobnosti k protispoločenskému konaniu ako priaznivú.

Znalkyňa obžalovaného vyšetřila pre účely podania znaleckého posudku 28.9.2023, vtedy bol obžalovaný vo väzbe (táto plynula od 12.8.2023) kde teda v dôsledku uvedeného nútene abstinoval počas výkonu väzby. Následne dňa 23.10.2023 bol obžalovaný z väzby prepustený na slobodu, pričom jeho väzba bola nahradená dohľadom probačného a mediačného úradníka a v súvislosti s tým mu, okrem iného, bolo uložené i obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných

návykových látok, pričom toto obmedzenie obžalovaný od uvedenej doby až doposiaľ riadne dodržiaval, čo vyplýva z toho, že neboli zistené počas celej uvedenej doby žiadne porušenia uvedeného obmedzenia z jeho strany; nič také nebolo oznámené probačnému úradníkovi orgánmi PZ vykonávajúcimi podľa jeho pokynov kontroly dodržiavania obmedzenia, ako ani zo strany samotných poškodených, ktoré s obžalovaným počas trestného stíhania boli v pravidelnom telefonickom kontakte a pred súdom tiež výslovne potvrdili, že od jeho prepustenia z väzby nezaznamenali skutočnosti, ktoré by svedčili o tom, že obžalovaný požil alkohol. Na základe týchto skutočností znalkyňa pri výsluchu na hlavnom pojednávaní dňa 29.5.2026 uviedla, že považuje za postačujúcu ambulantnú formu protialkoholického liečenia.

Čo sa týka rozhodnutia o druhu a výške trestu, v danom prípade v súvislosti s uznaním obžalovaného vinným bolo potrebné uložiť trest odňatia slobody, a to s poukazom na ustanovenie § 34 ods. 6 Tr. zák., pretože v osobitnej časti Trestného zákona je v § 208 ods. 3, podľa ktorého mal byť trest uložený, ustanovená trestná sadzba trestu odňatia slobody na 7 rokov až 15 rokov, teda horná hranica prevyšuje osem rokov. Podmienky na súčasné uloženie iného druhu trestu popri treste odňatia slobody, neboli v tejto veci zistené.

Zároveň z uvedeného vyplýva, že pri uložení obžalovanému trestu len na dolnej hranici trestnej sadzby ustanovenej v § 208 ods. 3 Tr. zák., by tento trest musel byť spojený priamo s jeho výkonom, teda nebolo by možné jeho výkon podmienene odložiť, nakoľko dolná hranica trestnej sadzby tu prevyšuje 3, resp. 4 roky (viď § 50 ods. 1, § 51 ods. 1 Tr. zák. v znení účinnom od 6.8.2024). V tomto prípade však súd vzhľadom na zistené okolnosti prípadu považoval uloženie obžalovanému nepodmienečného trestu odňatia slobody za neprímerane prísne, ktoré by bolo v danom prípade kontraproduktívne čo do snahy dosiahnuť najmä výchovný účinok trestu a išlo by v tu prejedávanej veci v zásade už len o využitie represívneho účinku trestu. Súd tu dospel k záveru, že je v tomto prípade dôvodné pristúpiť pri ukladaní trestu k jeho mimoriadnemu zníženiu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby a obžalovanému uložiť – a to bez akéhokoľvek opomínania či zľahčovania doby a okolností páchania skutku, jeho povahy, intenzity, či následkov – trest odňatia slobody, ktorého výkon bude možné podmienene odložiť, a to konkrétne za súčasného uloženia probačného dohľadu nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe, pričom však zároveň súd považoval vzhľadom na samotný skutok za plne opodstatnené takto, teda čo do jeho výkonu odložiteľný, trest uložiť na hornej zákonom prípustnej hranici, kedy je ešte jeho podmienecný odklad s probačným dohľadom prípustný – teda na štyri roky a súčasne skúšobnú dobu ustanoviť tiež v maximálnom zákonom prípustnom rozsahu, teda na päť rokov (pozn.: prípadné uloženie takéhoto trestu podľa zákona účinného do 5.8.2024, teda najviac na tri roky, súd v danom prípade nemohol považovať vzhľadom na všetky okolnosti za dostatočné). Preto súd uložil obžalovanému trest ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku, a to z vychádzajúc z nižšie uvedených skutočností a dôvodov.

Súd poukazuje na to, že obžalovaný síce výslovne nepriznal spáchanie za vinu mu kladeného skutku a teda nebolo možné na jeho strane priznať ani poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. (iné v § 36 Tr. zák. uvedené, neboli na jeho strane taktiež zistené). Na strane druhej ho ale ani nijako výslovne nepoprel, pričom vo svojich vyjadreniach sa snažil toto správanie ospravedlniť, poukazoval na to, že nechcel nikomu ublížiť, poukazoval tiež na to, že si uvedomil, že jeho správanie bolo značne zapríčinené jeho požívaním alkoholu. Za všetky jeho vyjadrenia, z ktorých možno napriek absencii výslovného priznania jednoznačne vyvodit', že nevhodnosť a neprípustnosť svojho konania si skutočne uvedomil, možno poukázať na jeho vyjadrenie v poslednom termíne hlavného pojednávania, kde uviedol, že je mu ľúto čo sa stalo, zistil, že sa dá žiť inak, je mu ľúto, že na poškodené takto útočil. Zároveň treba uviesť, že obžalovaný počas celej doby trestného stíhania nezapríčinil žiadne neopodstatnené odročovanie úkonov trestného konania; plne, bezvýhradne a v maximálnej miere dodržiaval všetky povinnosti a obmedzenia, ktoré mu boli uložené v súvislosti s nahradením jeho väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka; celý jeho postoj k veci a prístup ku trestnému konaniu preukazuje relevantnú ľútosť nad tým čoho sa dopustil a najmä, a tu treba doslova uviesť, že nielen v takýchto prípadoch, ale i v drvivej väčšine iných konaní nevidanú, skutočnú a úprimnú snahu po náprave.

Čo sa týka pritažujúcich okolností, je zrejmé, že skutok páchal aj v čase, kedy bol podmienene odsúdený za trestné činy ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, avšak súd vzhľadom na povahu týchto skutkov na nich u obžalovaného neprihliadal ako na pritažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. – v prípade odsúdenia tunajšieho súdu sp. zn. 1T/117/2016 sa osvedčil v skúšobnej dobe podmienecného odsúdenia a vykonal uložený trest zákazu činnosti a teda dotknuté odsúdenie je zahladené; rovnako

ani v prípade jeho odsúdenia vo veci vtedajšieho Okresného súdu Kežmarok sp. zn. OT/16/2021 hoci toto ešte nie je zahladené – v uvedenej veci bol mu uložený trest odňatia slobody na 8 mesiacov, ktorého výkon bol podmiennečne odložený na 24 mesiacov (oproti záznamu v registri trestov, vzhľadom na vetu druhú § 50 ods. 1 Tr. zák., správne do 15.5.2023), pričom súd rozhodol o jeho osvedčení v skúšobnej dobe, nevykonaný ostáva ešte zvyšok tam uloženého trestu zákazu činnosti (v zmysle § 61 ods. 8 Tr. zák. účinného od 1.1.2019, keďže v tu prejednávanej veci bol od 12.8.2023 do 23.10.2023 vo väzbe, ktorej doba výkonu sa do jeho výkonu nezapočítava). Taktiež súd vzhľadom na uloženie trestu s podmiennečným odkladom jeho výkonu dopĺňa, že páchanie tu stíhaného skutku v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia vo veci OS Kežmarok OT/16/2021 nebránilo podmiennečnému odkladu teraz ukladaného trestu (§ 49 ods. 2 Tr. zák.) – teraz stíhaný trestný čin je činom trvácim, k jeho dokonaniu došlo 11.8.2023, teda až po uplynutí dotknutej skúšobnej doby a teda, že ho aj počas nej páchal, sa posudzuje len ako jedna zo všetkých okolností, na ktoré treba prihliadať a vyhodnotiť ich v súvislosti s osobou páchatelia a ukladaním mu trestu, ale nezakladá automaticky nemožnosť uloženia trestu podmiennečného.

Ako je už poukázané vyššie, na strane obžalovaného je počas tohto konania zrejماً úprimná snaha viesť riadny život, a to podporená jeho v tomto smere výrazne zodpovedným správaním počas celého konania. Výraznú zmenu v smere jeho zlepšenia pritom výslovne verbalizovali aj samotné poškodené, a to nielen v rámci svojich výpovedí na hlavnom pojednávaní, kde zároveň samé výslovne verbalizovali, že ho majú rady, chcú viesť spoločnú domácnosť, sú od jeho prepustenia z väzby s ním pravidelne v telefonickom kontakte, informujú sa o rodinných záležitostiach, radiá sa s ním, pomáha poškodenej I. B. s jej študijnými vecami, ale aj následne pri ich výsluchoch v súvislosti s konaniami o žiadostiach obžalovaného o udelenie výnimiek zo zákazov styku s nimi, úmyselného priblíženia sa k nim a zdržiavania sa v blízkosti ich obydli, ktoré mu boli uložené v súvislosti s nahradením väzby, o ktoré výnimky požiadal po vzájomnej komunikácii s nimi v súvislosti so stužkovou slávnosťou poškodenej I. B. a v súvislosti s vianočnými sviatkami v minulom roku, ktoré chceli poškodené s obžalovaným prežiť a stráviť spoločne a k týmto jeho žiadostiam sa pred súdom výslovne pripojili. Zároveň ohľadom osobnosti obžalovaného neboli znaleckým dokazovaním zistené pravé psychické poruchy, v dôsledku ktorých by sa stíhaného konania dopúšťal, nie je tzv. jadrovým agresorom, ale vyplýva z neho, že k anormálnym prejavom a správaniu obžalovaného dochádzalo v dôsledku požívania a pod vplyvom alkoholu. Obžalovaný pritom je preukázateľne schopný, a to práve v záujme obnovenia a nápravy väzieb s poškodenými, tento nepožívať – preukázateľne abstinuje už pod vplyvom samotného príslušného obmedzenia uloženého pri nahradení jeho väzby, teda možno dôvodne predpokladať, že ho nebude požívať ani za situácie, kedy také obmedzenie mu bude uložené ako súčasť probačného dohľadu pri podmiennečnom odklade uloženého trestu odňatia slobody, keďže v opačnom prípade to môže byť dôvodom na premenu trestu na trest nepodmiennečný a navyše relevantne možno očakávať nepožívanie alkoholu obžalovaným aj s ohľadom na to, že v tomto smere ho nepochybne ešte viac podporí i samotné odborné vedenie a pomoc, ktorá mu naproti aktuálnemu stavu bude ešte poskytnutá v podobe uloženého ochranného protialkoholického liečenia.

Preto súd na základe všetkých hore popísaných skutočností a dôvodov dospel v tomto prípade k názoru, že je dôvodné, potrebné a pre jeho dosiahnutie aj plne v súlade s účelom trestu ako je tento vyjadrený v § 34 ods. 1 Tr. zák., uložiť obžalovanému trest odňatia slobody mimoriadne znížený pod dolnú hranicu uvedeného trestu ustanovenú v § 208 ods. 3 Tr. zák., konkrétne na štyri roky, zároveň s podmiennečným odložením jeho výkonu za súčasného uloženia obžalovanému probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe, ktorú v tomto prípade súd za potrebnú a primeranú považuje a ustanovil na päť rokov, pričom ako súčasť probačného dohľadu zároveň obžalovanému uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov, ktoré obmedzenie obžalovaný bude teda musieť plniť prinajmenšom počas celej ustanovenej skúšobnej doby, teda aj potom, ako vykoná uložené ochranné protialkoholické liečenie.

Na základe všetkých hore uvedených skutočností teda súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Stará Ľubovňa do 15 dní od oznámenia tohto rozsudku.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Ak sa rozsudok oznamuje tak obžalovanému, ako aj jeho obhajcovi a zákonnému zástupcovi, plynie lehota od toho oznámenia, ktoré bolo vykonané najneskoršie. Odvolanie má odkladný účinok.

Ak Trestný poriadok neustanovuje inak, rozsudok môže odvolaním napadnúť

- a) prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku,
- b) obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe,
- c) poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody,
- d) zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť odvolaním prokurátor; len čo do povinnosti na náhradu škody má toto právo aj poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Podľa § 308 ods. 2 Tr. por., prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca.

Iným osobám uvedeným v § 308 ods. 2 okrem prokurátora sa končí lehota tým istým dňom ako obžalovanému.

Rozsudok možno napadnúť odvolaním aj len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.